

Usnesení

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném veřejném zasedání dne 22. října 2020 v trestní věci odsouzeného **J.B.**, narozeného XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX, o návrhu odsouzeného J.B. na povolení obnovy řízení ve věci 61 T 12/2015 vedené u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně

takto:

Podle § 283 písm. d) trestního řádu se návrh odsouzeného J.B., narozeného XXXXX, na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně pod sp. zn. 61 T 12/2015, **zamítá.**

Odůvodnění

1. J.B. byl Krajským soudem v Brně, pobočka ve Zlíně, uznán vinným trestným činem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku a rozsudkem ze dne 14. 2. 2018, č. j. 61 T 12/2015-10101, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 3. 2019, č. j. 5 To 30/2018-10735, byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 3 měsíce se zařazením do věznice s ostrahou, dále k zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 8 osmi let a k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 3.000 Kč, tedy celkem k peněžitému trestu ve výměře 1.500.000 Kč, přičemž pro případ nezaplacení k náhradnímu trestu odnětí svobody v trvání 500 dnů; dále k propadnutí majetku náhradní hodnoty.
2. Odsouzený podal dne 11. 9. 2019 ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, návrh na povolení obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu (č. l. 10981-11008), který opřel o původní listinné důkazy a nové listinné důkazy, a to faktury společnosti XXXXX, které svědčí o nákupu parfémů od společnosti XXXXX a nákupu zboží společností XXXXX od společnosti XXXXX a dále rozebírá fakturace týkající se společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX, které byly provedeny jako listinné důkazy v předcházejícím řízení. Pokud se týká společnosti XXXXX, pak společnost v roce 2009 až 2012 nakoupila od společnosti XXXXX a dovezla do České republiky celkem 251.525 ks parfémů za cenu 1.054.958,50 USD, tedy v přepočtu celní hodnoty 75.602.588 Kč. Toto zboží bylo dovezeno do konsignačního skladu provozovaného pro společnost XXXXX společností XXXXX. Společnost XXXXX ve shodném období nakoupila od společnosti XXXXX celkem 179.656 ks parfémů v hodnotě 80.687.019,21 Kč bez DPH, celkem tedy o 72 869 ks parfémů méně, než společnost XXXXX v roce 2009-2012 nakoupila od společnosti XXXXX. Průměrná pořizovací cena jednoho kusu parfému u společnosti XXXXX byla 300,58 Kč a prodejní cena pak 449,12 Kč. Marže společnosti XXXXX pak činila 33,08 %, takže mohla řádně platit DPH. Pokud se týká společnosti XXXXX, pak v rámci prodaného zboží dosahovala marže 56 %, společnost XXXXX marže 58 % a společnost XXXXX marže 63,76 %. Všechny společnosti tak měly dostatek finančních prostředků k úhradě DPH, o čemž byl odsouzený B. přesvědčen a domníval se, že DPH bylo ze strany těchto společností řádně uhrazeno. V rámci návrhu byly požadovány výslechy svědkyň L.K., vedoucí skladnice společnosti XXXXX, a J.Ř., dříve B.,

fakturantky společnosti XXXXX, které mohou potvrdit existenci konsignačního skladu a fungování tohoto skladu.

3. Ve věci návrhu nalézací soud rozhodl usnesením ze dne 14. 10. 2019, č. j. 61 T 12/2015-10100, kdy rozhodl shodně, jak je nyní uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Z podnětu stížnosti odsouzeného Vrchní soud v Olomouci dne 3. 3. 2020, č. j. 5 To 98/2019-10273, napadené rozhodnutí zrušil a Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl, přičemž nalézacímu soudu uložil, aby upřesnil, jaké nové důkazy odsouzený soudu předkládá ve spojitosti se svým návrhem na povolení obnovy řízení, tyto důkazy provedl a poté je řádně vyhodnotil.
4. U veřejného zasedání konaného dne 22. 10. 2020 však odsouzený J.B. podstatně změnil důvod svého dovolání. Opětovně popsal průběh samotné trestné činnosti a rozvedl svoji úlohu v rámci dané trestné činnosti a úlohu pravomocně zproštěného J.Ř.. Podle odsouzeného v roce 2007 po předcházející domluvě s J.Ř. oslovili společně J.D. se žádostí, aby zajistil možnost dovážení zboží přes jinou firmu, která bude fakturovat pouze část dovezeného zboží a bude tak dovážet zboží bez jakýchkoliv dokladů, případně zboží bude finančně podhodnocené. Jednalo by se o společnosti, nad kterými by byl dohled především ze strany odsouzeného D.. J.D. s daným návrhem souhlasil a zajistil předmětné firmy, kterým by se takový způsob obchodu hodil, a které měli mít problém s vrácením DPH. Na tuto nabídku reagoval J.Ř., který žádal podíl ze zkráceného DPH. Odsouzený B. s tím sice nejprve nesouhlasil, ale následně se všichni domluvili, že odměna pro J.D. bude činit přibližně 2 % z obrátu a odměna v rámci krácení DPH pro Ř. a B. společně je přibližně 7 %, což znamená, že získávali finanční prostředky v rámci nezaplacení DPH. Obžalovaný zdůraznil vědomé podílení se na trestné činnosti při krácení DPH a finanční profit z této činnosti jak pro jeho osobu, tak pro J.Ř.. Přibližně za necelý rok, s ohledem na častou výměnu společností, žádali po J.D. dodání stabilních společností, s čímž D. souhlasil a zajistil společnosti XXXXX a následně XXXXX, kdy se nadále pokračovalo v krácení DPH a dovozu zboží bez jakýchkoliv dokladů. Pokud se týče dovozu zboží bez dokladů, pak pracovníci celní správy na letišti za drobné dárky tento způsob dovozu akceptovali. Nalézací soud s ohledem na předmětnou výpověď konstatuje, že obžalovaný se k trestné činnosti v plném rozsahu doznal, nadto jednoznačně vypovídá i k trestné činnosti J.Ř.. Obžalovaný navíc hovoří o další trestné činnosti spočívající v dovozu zboží, bez jakékoliv fakturace, a tedy o krácení daně z příjmu v rámci prodeje tohoto zboží. K předávání finančních prostředků jako podílu z krácení DPH, pak uvedl, že peníze byly děleny mezi Ř. a B., kdy Ř. měl výrazně vyšší podíl. Případné placení dopravy pro dovozové firmy byla jen činnost k zastření trestné činnosti a obžalovaný zdůraznil reálný průběh trestné činnosti. Po odhalení trestné činnosti J.Ř. chtěl po odsouzeném B., aby vzal celou vinu tzv. „na sebe“, s čímž nesouhlasila manželka odsouzeného B., přesto odsouzený B. reálně vypovídal ve prospěch J.Ř., a to i poté, co věc byla vrácena Vrchním soudem v Olomouci. Tato výpověď byla učiněna na základě slibu J.Ř. týkajícího se finanční pomoci po právní moci rozhodnutí. Svůj slib J.Ř. nesplnil, ale tato skutečnost není důvodem doznání odsouzeného B., neboť odsouzený chce mít především čisté svědomí a ve věci vypovídat tak, jak se celá trestná činnost skutečně odehrávala. Odsouzený před ukončením dokazování ve veřejném zasedání neměl jakékoliv jiné důkazní návrhy.
5. Nalézací soud se tak dostává do poněkud odlišné situace, než před rozhodnutím vrchního soudu ve věci obnovy řízení. Odsouzený již nenamítá svoji nevinu a nežádá provedení důkazů, které podle jeho názoru by měly nevinu prokázat. Naopak odsouzený se k trestné činnosti doznal, doznává ještě další trestnou činnost, a toto doznání podle jeho názoru je novou skutečností, která by se měla odrazit ve výroku o trestu. Nalézací soud se ztotožňuje s názorem odsouzeného, že se jedná o novou skutečnost, a to skutečnost, která prokazuje oprávněnost a důvodnost předcházejícího pravomocného rozhodnutí týkající se odsouzeného J.B. a týkající

se dalších pravomocně odsouzených obžalovaných. Oproti odsouzenému však nedospívá k závěru, že tato nová skutečnost by se měla odrazit ve výroku o trestu a býti skutečností, která zakládá důvody obnovy řízení.

6. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu. Obžalovaný zjevně předpokládá, že doznání ve věci by mělo mít přímý vztah k uloženému trestu. Doznání je zajisté polehčující okolnost. Soud zde může poukázat na obsáhlou judikaturu, která vyhodnocuje doznání jako polehčující okolnost. Jeden z prvních judikátů v tomto směru je např. R 28/1956. Soud vždy však musí posuzovat, v kterém časovém úseku k doznání došlo. V této souvislosti lze poukázat např. na R 49/1961-I, dle kterého polehčující okolnost doznání je obžalovanému třeba přiznat, pokud se v přípravném řízení v celém rozsahu doznal. Nelze rovněž pominout, za jaké situace k doznání došlo – zda se k doznání pachatel odhodlal v době, kdy důkazní situace byla nejasná nebo v době, kdy jeho vina byla jednoznačně prokázána a doznáním se snaží získat jen možnost uložení nižšího trestu. V tomto směru za vcelku zásadní a nadále platný soud považuje judikát B 3/1976-29-IV, podle kterého – jestliže pachatel je předem v celém rozsahu usvědčen jinými důkazy, nemůže být jeho doznání takovou okolností, která by svým významem odpovídala polehčující okolnosti. Nálezací soud v souvislosti s tímto judikátem zdůrazňuje, že doznání pravomocně odsouzeného nemůže být důvodem obnovy řízení a nemůže být hodnoceno jako okolnost, která by sama o sobě, případně s dalšími skutečnostmi, mohla zapříčinit změnu výroku o trestu. Obecně lze konstatovat, že takové pozdní doznání, tedy pozdní lítost, je sice věc chvályhodná, věc, která může mít očištný vliv na psychiku odsouzeného i jeho pohled na sebe sama, avšak nejde o věc, která by měla mít jakýkoliv vliv na uložený trest.
7. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto soud konstatuje, že ve věci návrhu odsouzeného J.B. neshledal podmínky nutné pro obnovu řízení, a proto ve věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení a návrh odsouzeného jako nedůvodný zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat stížnost ve lhůtě do tří dnů ode dne doručení písemného vyhotovení usnesení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu. Podaná stížnost nemá odkladný účinek.

Zlín 22. října 2020

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu